

CONCURSUL ȘCOLAR NAȚIONAL DE COMPETENȚĂ ȘI PERFORMANȚĂ COMPER

EDIȚIA 2014-2015 / ETAPA NAȚIONALĂ – IUNIE 2015

COMPER – COMUNICARE, CLASA a V-a

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Timpul efectiv de lucru este de 120 de minute.

Citește cu atenție textele care urmează, apoi bifează răspunsul corect la întrebările propuse:

A. *Biologii cred că stejarul Jurupa din sudul Californiei are o vârstă de 13.000 de ani, fiind nu doar cel mai bătrân stejar din lume, ci și cea mai veche plantă care există. Stejarul a apărut când lumea încă era acoperită de ghețari. Se consideră a fi cel mai vechi din lume pentru că s-a regenerat în timp cu scopul de a-și asigura supraviețuirea în perioadele cu temperaturi foarte reci, afirmă The Independent. Stejarul a fost descoperit de oamenii de știință de la Universitatea din California. El a fost numit după dealurile Jurupa din California și aparține speciei Quercus palmeria. Inițial s-a crezut că este vorba despre un grup izolat de copaci, dar s-a realizat apoi că gruparea de trunchiuri formează un singur stejar. Înălțimea plantei nu depășește un metru. De obicei, această specie de stejar are înălțimi semnificative și crește în zone foarte reci. Acest exemplar a fost descoperit într-o zonă suburbană, între roci de granit, în vârful unui deal. S-a constatat că arborii nu produc ghinde fertile, neputându-se reproduce. Se presupune că este vorba de clonare, având în vedere faptul că trunchiurile sunt identice. În urma analizelor genetice s-a notat că toate tulpinile sunt identice, fiind parte din aceeași plantă, care se întinde pe 25 de metri. Stejarul ar fi avut inițial o singură tulpină, care creștea în medie cu 0,5 centimetri anual. Stejarul crește foarte încet și oamenii de știință presupun că s-a dezvoltat atât de mult prin clonare. Ar fi fost nevoie de aproximativ 13.000 de ani pentru ca acele clone să ajungă la dimensiunea vizibilă astăzi.*

(<http://meteo.vremea2.com>, „Cel mai bătrân stejar din lume are 13.000 de ani”)

B. — *Cine nu mă recunoaște ca șef al acestei păduri, cine? strigă iepurele de sus, de pe singura buturugă rămasă în Poiana Nălucilor.*

În acest loc, de la o vreme, se întâmplau tot felul de ciudățenii. Un fum subțire încerca să iasă printre rădăcinile fostului stejar, tăiat cine știe când, de cine știe cine, într-o noapte fără lună. Bătrânul stejar, falnicul pădurii, a lăsat amintire fagilor, molizilor, animalelor, rădăcinile sale groase, ce păreau niște șerpi uriași și buturuga năpădită de mușchiul verde, crescut din scoarța groasă. Cercurile vieții lui abia se mai vedeau din cauza crăpăturilor adânci, făcute de ploii și de ninsori. Dacă ajungeai în această poiană și știai cum să privești, dintr-un unghi anume, puteai să vezi și să participi la tot felul de întâmplări ciudate.

Alături de buturuga stejarului, acolo unde umbra lui falnică se așternea cândva atotstăpânitoare, printre ierburile înalte și puternic mirositoare, apăruse o mică ciupercă. Frunzele uscate și zdrențuite se trăsese la o parte să-i facă loc, iarba se aplecase ca să lase razele soarelui să-i mângâie pălăria roșie cu picățele albe. Creștea, creștea și se făcea frumoasă. Frumusețea ei întrecea frumusețea celorlalte ciuperci care creșteau de jur împrejur și care erau maronii, galbene și albe. Cele albe răspândeau un miros iute, altele miroseau dulceag a frunze putrede. Flori de toate culorile, ierburi și mușchi ofereau pat cald și parfumat celui ce se întindea pe covorul viu al poienii.

(Doina Cetea, Poiana Nălucilor)

- C. *Pe vârful deal, în largul de zăpadă,
Bătrân stingher, stejarul e de pază,
Sub bolta lui vin corbii de s-așază
Când umbrele-nserării prind să cadă.*

*Jur-împrejur e gol, e frig, e groază...
Ș-a lupilor flămândă serenadă,
Din când în când, în noaptea-i dă dovadă
Că-n depărtare ura mai veghează.*

*El, mut și blând, stă fără să se-ncline,
Acolo unde-n vijor și urgie
Blestemul rădăcinilor îl ține...*

*Cu împăcare înfruntând povara,
Înfășurat în vechea lui mândrie,
E neclintit: visează primăvara...*

(O. Goga, *Stejarul*)

STANDARD

1. Conform textului A, stejarul Jurupa a fost numit după:
  - a. dealurile Jurupa;
  - b. câmpiile Jurupa;
  - c. munții Jurupa;
  - d. râul Jurupa.
2. Următoarea afirmație nu apare în textul A:
  - a. Stejarul Jurupa are un ritm alert de creștere.
  - b. Stejarul Jurupa a fost descoperit de oamenii de știință din California.
  - c. Ritmul de creștere a stejarului Jurupa este lent.
  - d. Stejarul Jurupa este considerat cea mai veche plantă din lume.
3. O structură din textul B care face referire la ciuperca descrisă este:
  - a. un fum subțire;
  - b. pălăria roșie cu picățele albe;
  - c. cercurile vieții;
  - d. ierburile înalte.
4. Anotimpul la care se face referire în prima strofă a textului C este:
  - a. primăvara;
  - b. vara;
  - c. toamna;
  - d. iarna.

5. În secvența: *Cele albe răspândeau un miros iute, altele miroseau dulceag a frunze putrede.* Există:
- un cuvânt cu triftong, două cuvinte cu diftong;
  - un cuvânt cu diftong și două cuvinte cu triftong;
  - trei cuvinte cu diftong;
  - două cuvinte cu diftong, un cuvânt cu triftong și un cuvânt cu hiat.
6. Prima formă a verbului *a fi* din secvența: *În urma analizelor genetice s-a notat că toate tulpinile sunt identice, fiind parte din aceeași plantă, care se întinde pe 25 de metri.* are următoarea valoare morfologică:
- verb copulativ;
  - verb auxiliar;
  - verb predicativ;
  - verb predicativ și auxiliar.
7. Cuvintele precedate de prepoziția *de* din secvența *Biologii cred că stejarul Jurupa din sudul Californiei are o vârstă de 13.000 de ani* sunt:
- numeral cardinal cu valoare adjectivală, atribut; substantiv comun, complement;
  - numeral cardinal cu valoare substantivală, complement; substantiv comun, atribut;
  - numeral cardinal cu valoare substantivală, subiect; substantiv comun, complement;
  - numeral cardinal cu valoare substantivală, atribut; substantiv comun, atribut;
8. Primul substantiv din secvența: *Când umbrele-nserării prind să cadă* este corect analizat în varianta de răspuns:
- substantiv comun, simplu, gen feminin, nr. plural, caz nominativ, articulat cu articolul hotărât *-le*, subiect;
  - substantiv comun, simplu, gen neutru, nr. plural, caz nominativ, nearticulat, subiect;
  - substantiv comun, simplu, gen feminin, nr. plural, caz acuzativ, articulat cu articolul hotărât *-le*, complement;
  - substantiv comun, simplu, gen feminin, nr. plural, caz genitiv, nearticulat, atribut.
9. Cuvintele subliniate în secvența: *Cu împăcare înfruntând povara./ Înfășurat în vechea lui mândrie./ E neclintit: visează primăvara* au, în ordine, următoarele funcții sintactice:
- complement, complement, complement, nume predicativ;
  - complement, complement, atribut, nume predicativ;
  - complement, atribut, complement, complement;
  - complement, subiect, atribut, nume predicativ.
10. Se dă următoarea secvență din textul B: *Alături de buturuga stejarului, acolo unde umbra lui falnică se așternea cândva atotstăpânitoare, printre ierburile înalte și puternic mirositoare, apăruse o mică ciupercă.* Cuvintele subliniate se află în cazurile:
- nominativ, acuzativ, genitiv, nominativ;
  - genitiv, nominativ, acuzativ, nominativ;
  - dativ, acuzativ, acuzativ, nominativ;
  - acuzativ, dativ, nominativ, acuzativ.

11. În secvența: *Frunzele uscate și zdrențuite se trăseseră la o parte să-i facă loc, iarba se aplecase ca să lase razele soarelui să-i mângâie pălăria roșie cu picățele albe.* există:
- două adjective provenite din verbe la participiu și două adjective propriu-zise;
  - un adjectiv provenit din verb la participiu și trei adjective propriu-zise;
  - patru adjective provenite din verbe la participiu;
  - patru adjective propriu-zise.
12. Cuvântul subliniat în secvența: *Bătrân stingher, stejarul e de pază* are altă valoare morfologică în varianta de răspuns:
- Bătrânul ne-a dat cel mai bun sfat.
  - L-am reîntâlnit ieri pe bătrânul îngândurat.
  - Bătrânul copac veghea întreaga grădină.
  - Bătrânețea este vârsta înțelepciunii.
13. Subiectul primei propoziții din secvența: *Flori de toate culorile, ierburi și mușchi ofereau pat cald și parfumat celui ce se întindea pe covorul viu al poienii.* este:
- flori de toate culorile;*
  - flori, ierburi;*
  - ierburi și mușchi;*
  - flori, ierburi și mușchi.*
14. Un adverb de loc întâlnit în textul C este:
- sub bolta;*
  - acolo;*
  - n depărtare.*
  - când.*
15. În ultima strofă din textul C, figurile de stil prin intermediul cărora este prezentat stejarul sunt corect indicate în varianta de răspuns:
- personificarea, comparația;
  - epitetul, comparația;
  - epitetul, repetiția;
  - personificarea, epitetul.
16. În a doua strofă din textul C, apar:
- imagini artistice vizuale și auditive;
  - numai imagini artistice vizuale;
  - numai imagini artistice auditive;
  - imagini artistice olfactive.

EXCELENȚĂ

17. Imaginile artistice conturate în ultima strofă a textului C nu sugerează:
- aspectul impunător al stejarului;
  - vechimea stejarului;
  - reînvierea naturii în anotimpul primăvara;
  - neclintirea stejarului.

- 18.** Următoarea afirmație este corectă:
- a. În textul **A**, apar epitete cu rolul de a crea imagini artistice.
  - b. În textele **B** și **C**, apar aspecte caracteristice operelor literare.
  - c. Textul **A** transmite sentimentele autorului.
  - d. În cele trei texte, apar imagini artistice vizuale.

RĂSPUNSURI CORECTE:

Item	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Răspuns	a	a	b	d	b	a	d	a	b	b	a	c	d	b	d	a	c	b